

פָּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר קָרָא אֶבְתְּרִיהּ, בְּנִימִין זַאב יִטְרַף
 וְגו'. בְּנִימִין זַאב יִטְרַף, זַאב אִמְאִי. אֶלָּא בְּגִין
 דְּהָכִי אֶתְרָשִׁים בְּפָרְסִיָּא, דְּהָא כָּל חִינוּן רַבְרַבִּין
 זְעִירִין רְשִׁימִין תַּפְּן. כְּמָה דְּכְתִיב, (תהלים קד) חַיֹּת
 קַטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת. וּפְרָסִיָּא דְעֵבֵד שְׁלֹמָה, הָכִי
 אֶתְרָשִׁים, בְּגוּנָא דְלַעֲלָא.

תו זַאב יִטְרַף, דְּהָא מְזַבְּחָ בְּחולָקִיהּ הָהּ. וּמְזַבְּחָ
 אִיהוּ זַאב. דְּאִי תִימָא בְּנִימִין אִיהוּ זַאב, לָאו
 הָכִי. אֶלָּא מְזַבְּחָ דְּהָהּ בְּחולָקִיהּ, הוּא זַאב, דְּהָהּ
 אֶכִּיל בְּשָׂרָא כָּל יוֹמָא וּבְנִימִין הָהּ זֶן לִיהּ, בְּגִין דְּהָא
 בְּחולָקִיהּ הָהּ, כְּבִיבּוּל אִיהוּ מְפָרְנִים זֶן לְהִאי זַאב.
 תו זַאב יִטְרַף, זַאב יִזוּן. וּמֵאן אִיהוּ, אִילִין מְאָרִי
 דְּבָבו, דְּאִינוּן קִיָּמִי לַעֲלָא לְקַטְרָנָא, וּכְלָהוּ אֶתְהֵנוּ
 וְאֶתְתַקְנֵן מְקַרְבָּנָא, וּמִתְעָרִי אֶתְעָרוּתָא לַעֲלָא.

לשון הקודש

שְׂבִנִימִין הוּא זַאב - לֹא כֵּךְ, אֶלָּא
 הַמְזַבְּחָ שֶׁהִיא בְּחִלְקוֹ הוּא זַאב, שֶׁהִיא
 אוֹכֵל בְּשָׂר כָּל יוֹם, וּבְנִימִין הִיא זֶן
 אוֹתוֹ. מִשּׁוּם שֶׁהִיא בְּחִלְקוֹ, כְּבִיבּוּל
 הוּא מְפָרְנִים זֶן אֶת הַזַּאב הַזֶּה. עוֹד זַאב
 יִטְרַף - זַאב יִזוּן, וּמִיְהוּ? אֵלֶּה בְּעֵלֵי
 יְרִיבוֹת שְׁעוּמָדִים לְמַעְלָה לְקַטְרָנָא, וּכְלָם
 נִהְנוּ וְנִתְקַנוּ מִהַקְרָבָן, וּמְעוֹרְרִים
 הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלֹמְעֵלָה.

פָּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר פְּסוּק אַחֲרָיו, בְּנִימִין
 זַאב יִטְרַף וְגו'. בְּנִימִין זַאב יִטְרַף, לְמָה
 זַאב? אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁכֵּךְ נִרְשָׁם בְּכַפְסָא,
 שֶׁהִרִי כָּל חַיֹּת, קַטְנוֹת וּגְדוֹלוֹת,
 רְשׁוּמוֹת שָׁם, כְּכַתוּב (תהלים קד) חַיֹּת
 קַטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְהַכַּפְסָא שֶׁעָשָׂה
 שְׁלֹמָה כֵּךְ נִרְשָׁם, כְּמוֹ שְׁלֹמְעֵלָה.
 עוֹד זַאב יִטְרַף, שֶׁהִיא הַמְזַבְּחָ הִיא
 בְּחִלְקוֹ, וּמְזַבְּחָ הוּא זַאב. שְׂאֵם תֵּאמַר

בַּבֶּקֶר יֹאכַל עַד וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שָׁלֵל. מָאֵי בַּבֶּקֶר
 יֹאכַל עַד. אֵלָא בְּצַפְרָא, דְּאַבְרָהָם אֲתַעַר
 בְּעֵלְמָא, וְשַׁעְתָּא דְרַעְוָא אֲשַׁתְּפַח, קַרְבְּנָא עָבִיד
 אֲתַעְרוּתָא וְנִיחָא וְסִלְקָא עַד ע"ד. הַהוּא אֲתַר,
 דְּכַתִּיב, (דברים ל) וְשַׁבְּתָ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ.

תוּ בַּבֶּקֶר, מָאֵי בַּבֶּקֶר, דָּא אַבְרָהָם פְּדִקְאֵמְרוּן,
 דְּכַתִּיב, (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, בְּזִמְנָא
 דְרַעְוָא אֲשַׁתְּפַח, בְּהַהִיא שַׁעְתָּא לָא הָוָה אָכִיל
 קַרְבְּנָא אַחְרָא, וּמֵאן הָוָה אָכִיל, הַהוּא אֲתַר דְּאַקְרִי
 ע"ד, וְאִיהוּ בְּרַסְיָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ עָדִי עַד, פְּדִכְתִּיב
 עָדִי עַד וְגו'. וְזִמְן אָכִילָהּ, בְּצַפְרָא דְע"ד הוּא, וְהֵאֵי
 עַד, (הכי נמי) לְעֵילָא (הכי אַתְקְרִי), דְּכַתִּיב, (ישעיה כו) בְּטַחֲו
 בִי עָדִי עַד. וּבַבֶּקֶר, הֵינֵנו קַרְבֵּן לַה', וְדֵאֵי. יֹאכַל
 עַד, וְלָא אַחְרָא.

לשון הקודש

בְּאִוְתָהּ שַׁעָה לֹא הָיָה אוֹכֵל קַרְבֵּן אַחַר,
 וּמָה הָיָה אוֹכֵל? אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא
 ע"ד, וְהוּא פִּסָּא עֲלִיוֹן, שְׁהוּא עָדִי עַד,
 בְּכַתוּב עָדִי עַד וְגו'. וְזִמְן אָכִילָהּ בַּבֶּקֶר
 שֶׁל ע"ד הוּא, וְהָע"ד הָיָה וּפְדִי גַם בְּזוֹ
 לְמַעַלָּה וּפְדִי נִקְרָא, שְׁכַתוּב (ישעיה כו) בְּטַחֲו
 בְּה' עָדִי עַד. וּבַבֶּקֶר, הֵינֵנו קַרְבֵּן לַה'
 וְדֵאֵי. יֹאכַל עַד, וְלָא אַחַר.

בַּבֶּקֶר יֹאכַל עַד וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שָׁלֵל. מַה
 זֶה בַּבֶּקֶר יִחַלֵּק עַד? אֵלָא בַּבֶּקֶר,
 שְׁאַבְרָהָם מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם וְנִמְצְאָת
 שַׁעַת רְצוֹן, הַקַּרְבֵּן עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת
 וְנַחַת רוּחַ וְעוֹלָה עַד ע"ד, אוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁכַתוּב (דברים ל) וְשַׁבְּתָ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ.

עוֹד בַּבֶּקֶר, מַה זֶה בַּבֶּקֶר? זֶה אַבְרָהָם,
 כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ, שְׁכַתוּב (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם
 אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר. בְּזִמְן שְׁנִמְצָא רְצוֹן,

תַּנְנָא סְלִיק, וְאַתְּעֲרוּתָא דְרַחֲמֵי קָשִׁיר, וְאַתְּעֲר
לְעִילָא וְקִימָא דָּא לְקַבֵּל דָּא, (דף רמז ע"א) וְנוֹרָא
(נ"א וְשָׂרָא) דְלִיק, וְאַנְהִיר בְּהַאי אַתְּעֲרוּתָא דְלִתְתָּא.
וְכַהֲנָא אַתְּעֲר, וְלִינְיָא מְשַׁבְּחָן, וְאַחֲזִיין חִידוֹ, וְכַדִּין
חֲמָרָא אַתְּנַסְדָּ, לְאַתְקַשְׁרָא בְּמִיָּא, וְחֲמָרָא נְהִיר וְאַחֲזִי
חִידוֹ, בְּנִינֵי כָּךְ, חֲמָרָא טַב לְתַתָּא, לְאַחֲזָא חִידוֹ,
לְחֲמָרָא אַחֲרָא דְלְעִילָא, וְכֹלָא אַתְּעֲר, לְאַתְקַשְׁרָא
שְׂמָאלָא בִּימִינָא.

וְלַחֲם דְּאִיהוּ סֶלֶת, מְלֻכּוּתָא דְאַתְּעֲר אַתְּעֲרוּתָא,
נְקֻטִין לָהּ שְׂמָאלָא בִּימִינָא, וּמְקַשְׁרֵי לָהּ
בְּנוֹפָא, וְכַדִּין נְגִיד מְשַׁחָא עֲלָאָה, וְלִקְטָא לִיה עַל
יְדָא דְצַדִּיק. וְעַל דָּא בְּעֵי לְמַעַבְד אַתְּעֲרוּתָא דְסֶלֶת
בְּמְשַׁחָא, וְאַתְקַשְׁר כֹּלָא כְּחֲדָא, וְכַדִּין עֲדוּנָא וְנִיחִין
דִּיחֻדָּא חַד, וְלִקְטִין עֲדוּנָא וְנִיחָא דִּיחֻדָּא, כֹּל אֵינּוֹן

לשון הקודש

מתעורר לקשר שמאל בימין.
וְלַחֲם שהוא סלת, מלכות שמעוררת
 התעוררות, לוקחים אותה שמאל
 בימין, ומקשרים אותה בגוף, ואז שופע
 שמן עליון, ולוקטת אותו על יד
 הצדיק. ועל זה צריך לעשות
 התעוררות של סלת בשמן, ונקשר הכל
 כאחד, ואז עדון ונחת של יחוד אחד,
 ולוקטים עדון ונחת של היחוד כל

עולה עשן, והתעוררות האהבה
 נקשרת, ומתעוררת למעלה ועומדים
 זה כנגד זה, ואז ונורו דולקת ומאירה
 בהתעוררות הזו שלמטה, וכהן
 מתעורר, ולזים משבחים ומראים
 שמחה, ואז מתנסף היין להתקשר
 במים, והיין מאיר ומראה שמחה.
 משום כך, יין טוב למטה להראות
 שמחה ליין אחר שלמעלה, והכל

בְּתָרִין, וְאֶתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, וְאֶתְנַהֵיר סִיחָרָא,
וְאֶתְקַשְׁרָא בְּשִׁמְשָׁא, וְיָתִיב כְּלָא בְּעֵדוּנָא.

וּבְדִין קָרְבָּן לֵי, וְלֹא לְאַחֲרָא. וְעַל דָּא, בְּפִקְר יֹאכֵל
עַד, וְלֹא לְאַחֲרָא (ע"ה), יֹאכֵל עַד, וְיִתְעַדֵּן
וְיִתְקַשֵּׁר בְּקִשּׁוּרֵיהּ בְּקִדְמוּתָא. אֵימַתִּי, בְּפִקְר. דְּבַעֵי
לְאַתְבָּרְכָא שְׁמָא קִדְיִשָׁא בְּקִדְמוּתָא, וְלִבְתָר יִתְבָּרְכוּן
אַחֲרֵינִין.

וְעַל דָּא, אָסִיר לִיהּ לְפָר נָשׁ לְבָרְכָא לְחִבְרֵיהּ
בְּעַפְרָא, עַד דִּיבְרֵךְ לְקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, דְּאִיהוּ
בַעֵי לְאַתְבָּרְכָא בְּרִישָׁא, וְהֵינֵנוּ בְּפִקְר יֹאכֵל עַד.
וְלִבְתָר יִתְבָּרְכוּן אַחֲרֵינִין, וְלַעֲרַב יִחְלַק שְׁלָל. דְּהָא
קָרְבָּנוֹת דְּהוּהוּ בְּרִמְשָׁא, כְּלָא אֶתְקָרַב לְקִדְשָׁא בְּרִידָא
הוּא, וְאֶתְעֵרוּתָא סְלֵקָא תַּמָּן. וּבְגִין דְּהָא הוּא אֶתְבָּרַךְ,
הָוָה מְקַשֵּׁר קִשְׁרֵין לְכָל שְׂאֵר חִילִין עַלְאִין, וּמְפְלִיג

לשון הקודש

וְעַל כֵּן אָסִיר לוֹ לְאַדָּם לְבָרַךְ אֶת
חֲבֵרוֹ בְּפִקְר עַד שִׁיבְרֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִתְבָּרַךְ
בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהֵינֵנוּ בְּפִקְר יֹאכֵל עַד, וְאַחַר
יִתְבָּרְכוּ הָאַחֲרִים. וְלַעֲרַב יִחְלַק שְׁלָל,
שֶׁהֲרֵי הַקְּרָבָנוֹת שֶׁהֵיוּ בְּפִקְר, הַכֹּל
נִקְרָב לְקִדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִתְעוֹרְרוּת
עוֹלָה לְשָׁם, וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא הַתְּבָרַךְ, הִיָּה
קוֹשֵׁר קִשְׁרִים לְכָל שְׂאֵר הַחִילּוֹת

אוֹתָם בְּתָרִים, וְנִקְשְׁרִים זֶה בְּזֶה,
וְהַלְבָּנָה מְאִירָה, וְנִקְשְׁרַת בְּשִׁמְשׁ,
וְיוֹשֵׁב הַכֹּל בְּעֵדוּן.

וְאִזּוֹ קָרְבָּן לֵהּ, וְלֹא לְאַחַר, וְעַל זֶה
בְּפִקְר יֹאכֵל עַד, וְלֹא לְאַחַר וְעַד. יֹאכֵל
עַד וְיִתְעַדֵּן וְיִתְקַשֵּׁר בְּקִשְׁרוֹ בְּתַחֲלָה.
מִתִּי? בְּפִקְר, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְבָּרַךְ הַשָּׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֵּן יִתְבָּרְכוּ
הָאַחֲרִים.

לוֹן בְּרֵכָאן, לְכֹל חַד וְחַד בְּדַקָּא חַיִּי וַיָּאוֹת לַיהוָה,
וּמִתְבַּסְּמָן עַלְמִין, וְאַתְּבְּרֵכָאן עַלְאִין וְתַתְּאִין.

וְהַיְיָנוּ רָזָא דְכְּתוּב, (שיר השירים ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵם
דְּבִשֵׁי וְגו', בְּקַדְמִיתָא, לְבַתָּר פְּלִיג לְכַלְהוֹן,
וְאָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים. אָרִיק בְּרֵכָאן
לְכַלְהוֹן, וּמִפְּלִיג לֹון, לְכֹל חַד וְחַד בְּדַקָּא חַיִּי לַיהוָה,
וְעַל דָּא וְלַעֲרַב יַחְלַק שְׁלָל. דְּהָא שְׁמָא קַדִּישָׁא
יְתַבְּרַךְ בְּקַדְמִיתָא, וְהַשְׁתָּא פְּלִיג בְּרֵכָאן לְכַלְהוֹן
עַלְמִין. דְּלֹא תִימָא דְקַרְבְּנָא מִתְקַרַב לֹון, וְלֹא לְשׁוּם
חֵילָא אַחְרָא, אֲלֵא כֹלָא מִתְקַרַב לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְהוּא אָרִיק בְּרֵכָאן, וּמִפְּלִיג בְּרֵכָאן לְכַלְהוֹן עַלְמִין,
וּבְגִין כְּדָּ קַרְבֵּן לֵי, וְלֹא לְאַחְרָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, שְׁפִיר קָא אָמַרְתָּ. תּוֹ
אַתְּעֵרוּתָא אַחְרָא דְקַרְבְּנָא, פְּלֵא בְּגִין

לשון הקודש

וְלַעֲרַב יַחְלַק שְׁלָל, שְׁהַרִי הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
יְתַבְּרַךְ בְּתַחֲלָה, וְכַעַת מַחְלַק בְּרֵכּוֹת
לְכֹל הָעוֹלָמוֹת. שְׁלֵא תֵאמַר שֶׁהַקְּרָבָן
נִקְרָב לָהֶם וְלֹא לְשׁוּם בַּח אַחַר, אֲלֵא
הַכֹּל נִקְרָב לְקוּדְשׁ—בְּרוּךְ—הוּא, וְהוּא
מוֹרִיק בְּרֵכּוֹת וּמַחְלַק בְּרֵכּוֹת לְכֹל
הָעוֹלָמוֹת, וּמִשׁוּם כְּדָּ קַרְבֵּן לַה', וְלֹא
לְאַחַר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִי, יַפְּהָ אָמַרְתָּ.

הָעֲלִיּוֹנִים, וּמַחְלַק לָהֶם בְּרֵכּוֹת לְכֹל
אַחַד וְאַחַד בְּרֵאוּי, וְנֹאֵה לוֹ, וְהָעוֹלָמוֹת
מִתְבַּשְּׂמִים, וּמִתְבְּרָכִים עַלְיּוֹנִים
וְתַתְּוֹנִים.

וְחַיְיָנוּ סוּד הַכְּתוּב (שיר ה) אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי
עִם דְּבִשֵׁי וְגו', בְּתַחֲלָה. אַחַר כְּדָּ חֵלַק
לְכֹלָם, וְאָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ
דוֹדִים. מוֹרִיק בְּרֵכּוֹת לְכֹלָם, וּמַחְלַק
לָהֶם לְכֹל אַחַד וְאַחַד בְּרֵאוּי לוֹ, וְלִבְּנֵי

לְאִמְשָׁכָא בְרָכָאן, וּלְאַתְעָרָא בְרָכָאן, דִּיתְפָּרְכוּן בְּלֵהוּ
עַלְמִין. בְּקִדְמִיתָא קִרְבָּן לִי, וְלֹא לְאַחֲרָא, הַשְׁתָּא
תְּקַרְיָבוּ אֶת קִרְבַּנְכֶם, דִּיתְקַשְׁרוּן בְּלֵהוּ עַלְמִין בְּחֲדָא,
וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְפָּרְכוּן עַלְאֵי וְתַתְּאֵי.

פְּתַח רַבִּי אַבְא וְאָמַר קָרָא אַבְתְּרִיה, כָּל אֵלֶּה
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר וְגו', כָּל אֵלֶּה שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל, אֵלֶּה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל מִיבְעֵי לֵיה, מָאֵי כָּל
אֵלֶּה. אֵלֶּה, לְאַתְחַבְּרָא (ס"א לְמַחְסֵם) לֹזֵן, בְּאַתְרֵי דְכָל
בְּרָכָאן מְרִיקִין תַּמָּן. שְׁנַיִם עָשָׂר. שְׁנַיִם עָשָׂר וְדָאֵי,
קִשְׁרִין דְתַקוּנֵי מְטַרְוֵנִיתָא, וְאִיהִי אֶתְחַבְּרַת בְּחֲדֵיהוּ,
הָדָא הוּא דְכְתִיב שְׁנַיִם עָשָׂר. וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
אַבְיָהֶם וַיְבָרֵךְ אוֹתָם, דְהָא בְּאַתְרֵי דָא, דְבִבּוּר שְׂרִיא.
אֲשֶׁר דִּבֶּר, הָכָא קִשְׁרָא חַד, לְאַתְחַבְּרָא מִתְתָּא.

לשון הקודש

אלה שבטי ישראל, מה זה כל אלה?
אלא לחבר ולחמסם אותם למקום שכל
הברכות מוריקים לשם שנים עשר.
שנים עשר ודאי, קשרים של תקוני
הגבירה, והיא מתחברת עמם. והו
שפתוב שנים עשר. וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם, ששרי
במקום זה הדבור שורה.

אשר דבר, פאן קשר אחד להתחבר
מלמטה למעלה, ומלמעלה למטה.

עוד, התעוררות אחרת של הקרבן,
נהכלו כדי למשך ברכות ולעורר
ברכות, שיתברכו כל העולמות.
בתחלה קרבן לה, ולא לאחר. עכשו
תקריבו את קרבנכם, שיתקשרו כל
העולמות פאחד, ויתחברו ויתברכו
עליונים ותחתונים.

פְּתַח רַבִּי אַבְא וְאָמַר פְּסוּק אַחֲרֵיו, כָּל
אֵלֶּה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר וְגו'. כָּל
אֵלֶּה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל! הֲיָה צְרִיךְ (לכַּתּוּב)

לְעֵילָא, וּמְעִילָא לְתַתָּא. מִתַּתָּא, בְּאֵלִין תְּרִיסַר
 שְׁבַטִין, וְזֹאת, אֶתְתַּבְּרָא בְּהַדְרֵיהוּ. אֲשֶׁר דְּבַר, הָא
 חֲבוּרָא דְּבַר וְנוֹקְבָא, קְשׁוּרָא לְתַרִין סְטֵרִין, מִתַּתָּא
 וּמְלַעִילָא, לְסוּף קָשֶׁר לֹון בְּאַתֵּר דְּלְעֵילָא, דְּבַר
 וְנוֹקְבָא כְּחָדָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב אִישׁ אֲשֶׁר כְּבָרְכָתוּ
 וְגו'. מָא' כְּבָרְכָתוּ. אֶלָּא כְּבָרְכָתוּ בַת זִוְגוּ. אִישׁ אֲשֶׁר
 כְּבָרְכָתוּ תִירוּוִייהוּ כְּחָדָא.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים לד) יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן וְרֵאֵה בְּטוֹב
 יְרוּשָׁלַם וְגו', יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן, דְּמַנִּיָּה נְפֻקִין
 בְּרַבָּאן, לְאַשְׁקָאָה לְגִינְתָא. וְהוּא כָּלִיל כָּל בְּרַבָּאן,
 וְיִהְיֶה לָּהּ, וּלְבַתֵּר וְרֵאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם. לְאַחֲזָאָה דְכָל
 בְּרַבָּאן אֶתְיִין מִדְּבַר וְנוֹקְבָא. כְּגִוּוֹנָא דָּא (במדבר ז) יְבָרְכֶךָ
 יי וְיִשְׁמְרֶךָ. יְבָרְכֶךָ יי מִדְּכּוּרָא. וְיִשְׁמְרֶךָ מִנוֹקְבָא.
 יְבָרְכֶךָ יי מִזְכּוּר. וְיִשְׁמְרֶךָ מִשְׁמֹר. וְכֹלָא חַד מְלָה,

לשון הקודש

וְרֵאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם וְגו'. יְבָרְכֶךָ ה'
 מְצִיּוֹן, שְׂמַמְנֵנוּ יוֹצֵאִים בְּרָכוֹת לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֹּן, וְהוּא כּוֹלֵל כָּל הַבְּרָכוֹת וְנוֹתֵן
 לָהּ. וְאַחַר כֵּן וְרֵאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם,
 לְהַרְאוֹת שְׁפָל הַבְּרָכוֹת בְּאוֹת מְזָכֵר
 וְנִקְבָּה. כְּמוֹ זֶה (במדבר ו) יְבָרְכֶךָ ה'
 וְיִשְׁמְרֶךָ. יְבָרְכֶךָ ה' - מְזָכֵר, וְיִשְׁמְרֶךָ -
 מְנַקְבָּה. יְבָרְכֶךָ ה' - מְזָכֵר, וְיִשְׁמְרֶךָ -
 מְשִׁמֹּר, וְהַכֹּל דְּבַר אֶחָד, מְשׁוּם

מְלַמְּסָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר הַשְּׁבַטִים הַלְלוּ,
 וְזֹאת הִתְתַּבְּרָה עִמָּם. אֲשֶׁר דְּבַר, הַרִי
 חֲבוּרָא זָכֵר וְנִקְבָּה קְשׁוּר לְשֵׁנֵי אֶדְרֵים,
 מְלַמְּסָה וּמְלַמְּעָלָה. לְסוּף קָשֶׁר אוֹתָם
 בְּמָקוֹם שְׁלַמְעָלָה, זָכֵר וְנִקְבָּה כְּאַחַד,
 זֶהוּ שְׁכֵתוֹב אִישׁ אֲשֶׁר כְּבָרְכָתוּ וְגו'. מַה
 זֶה כְּבָרְכָתוּ? אֶלָּא כְּבָרְכַת בַּת זִוְגוּ.
 אִישׁ אֲשֶׁר כְּבָרְכָתוּ, שְׁנִיָּהֶם כְּאַחַד.
 פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קכח) יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן